

вѣнь да ѣдятъ, да пиятъ и да убивжатъ бѣдны-тѣ исплашени Българи. Въ Българиѣ нѣмаше вече нити едно училище, или ако ся случеше нѣкъдѣ да има училище, то въ него български-тѣ дѣчница четяхъ по гръцки-тѣ Псалтири и Октоихи, безъ да разбержатъ макаръ думицѣ отъ онова, което четжатъ. Тѣй сѣщо и въ църквы-тѣ по Българиѣ ся чуваше само гръцки: и служба-та заедно съ евангеліе-то и проповѣди-тѣ ся вършихъ и четяхъ по гръцки. А българскій языкъ ся гонеше отъ сѣкъдѣ: отъ училища-та, църкви-тѣ, даже и отъ домове-тѣ; а най по вече по градища-та дѣто само той ся почиташе за добъръ и благороденъ, който говоряше що годѣ, макаръ и совсѣмъ криво, по гръцки. Многома даже начнахъ да ся казвжатъ чи сж Гърцы, ако и да незнаяхъ да кажжатъ правилно нито единъ гръцкъ думѣ. Подиръ сички тѣзи Гърцы-тѣ зехъ до толкосъ дързость, щото хванахъ да проповѣдвжатъ на простодушны-тѣ Българи, чи само той можи да влѣзе въ рай, който знай гръцки языкъ; чи е грѣхота въ църквѣ да ся чете на другъ языкъ, освенъ на гръцки, защото и самъ Господь е хортувалъ гръцки, както и апостоли-тѣ и сички-тѣ други святи отцы. Между това тайно фенерски-тѣ владицы горяхъ български-тѣ книги, стары памятницы и драгоценности. Нъ въ нѣкои мѣста това ся вършеше и явно, кѣту увѣряхъ простодушны-тѣ Българи, чи сички тѣзи книги, що ги горѣжатъ, сж еретически, идолопоклонски. Ако ли ся намѣрваше нѣкой разбранъ Българинъ, който да кажи нѣщо противъ сички тѣзи фенерски лошевины и хитрости;